

Å jänta å ja

Värmlandspolska

Å jän-ta å ja, å jän-ta å ja, allt up-på lan-da -
vä -gen, å ja, å jän - ta å ja, å jän - ta å ja,
allt up-på lan-da - vä-gen. Där möt - te ho mej en
mor - gon så klar, då so - la ho sken på
him - me - len så rar, å vac - ker som lju - san
da-gen hon var. Mitt hjär - te, vart tog dä' vä-gen?

- 2 Å jänta å ja, å jänta å ja, allt på missommersvaka, å ja,
å jänta å ja, å jänta å ja, allt på missommersvaka.
Där råka vi varann mä fräsande fröjd,
å allri ja nånstin känt mej så nöjd,
ja kasta mina ben i himmelens höjd och hoppa över alle taka.
- 3 Å jänta å ja, å jänta å ja, allt uti gröna lunden, å ja,
å jänta å ja, å jänta å ja, allt uti gröna lunden.
Där stal jag mej en köss så rosenderöd
å talte om för henne hela min nöd
å frågte om ho ville dela mitt bröd, å ho svara ja på stunden.
- 4 Å jänta å ja, å jänta å ja, allt i Ransätters körka, å ja,
å jänta å ja, å jänta å ja, allt i Ransätters körka.
Där stodo vi nu vid altaret just
å lovade tro i nöd å i lust
å allt till den allra sistaste pust så troget varandra dörka.

Frederik August DAHLGREN (1816-1895)

Å jänta å ja

Värmlandspolska

1

Å jänta å ja, å jänta å ja*,
allt uppå landavägen, å ja,
å jänta å ja, å jänta å ja, allt uppå landavägen.

Där mötte ho mej
en morgon så klar,
då sola ho sken
på himmelen så rar,
å vacker som ljusan dagen
hon var.

Mitt hjärte, vart tog dä' vägen?

2

Å jänta å ja, å jänta å ja,
allt på missommersvaka, å ja,
å jänta å ja, å jänta å ja, allt på missommersvaka.

Där råka vi varann
mä fräsande fröjd,
å allri ja nånstin kánt mej
så nöjd,
ja kasta mina ben
i himmelens höjd
och hoppa över alle taka.

3

Å jänta å ja, å jänta å ja,
allt uti gröna lunden, å ja,
å jänta å ja, å jänta å ja, allt uti gröna lunden.

Där stal ja mej en köss
så rosenderöd
å talte om för henne
hela min nöd
å frågte
om ho ville dela mitt bröd,
å ho svara ja på stunden.

Polska¹ aus Värmland²

Ei, Mädél, (du) und ich,
wohl auf der Landstraße, ach ja,

wohl auf der Landstraße.

Da begegnete sie mir
(an) einem Morgen so hell,
als die Sonne sie schien
am Himmel so freundlich,
so schön wie der helle Tag
war sie.

Mein Herz, wohin bist du
[entschwunden?

wohl in der Mittsommernacht,

Da trafén wir einander
mit überschäumender Freude,
und nie habe ich mich jemals gefühlt
so zufrieden,
ich werfe meine Beine
himmelhoch
und springe über alle Dächer.

wohl im grünen Hain,

Da stahl ich mir einen Kuss
so rosenrot
und erzählte ihr
meine ganze Not
und fragte,
ob sie mein Brot teilen wolle,
und sie antwortete ja sogleich.

4

Å jänta å ja, å jänta å ja,

allt i Ransäters körka, å ja,

å jänta å ja, å jänta å ja, allt i Ransäters körka.

Där stodo vi nu

vid altaret just

å lovade tro

i nöd å i lust

å allt till den allra sistaste pust

så troget varandra dörka.

wohl in der Kirche von Ransäter³,

Da standen wir nun

just vor dem Altar

und gelobten Treue

in Leid und in Lust

und alles bis zum allerletzten Atemzug

so treulich einander zu verehren.

* „å ja“ kann sowohl „Oh ja“ oder „Ach ja“ heißen, wie auch „und ich“ (im Dialekt).

¹ *Polska* „... dass man sich durch den fremden Namen dieser Tänze nicht verleiten lassen müsse, ihren ächt skandinavischen Ursprung zu bezweifeln. Es scheine der unpassende Name sich zu der Zeit eingeschlichen zu haben, wie Schweden noch Besitzungen an der östlichen Küste der Ostsee gehabt habe, und wahrscheinlich habe man damals eine Ähnlichkeit dieser Tänze mit dem polnischen Volkstanz gefunden.“ aus: Gottlieb Moh-nike, Volkslieder der Schweden. Aus der Sammlung von Geijer und Afzelius, Berlin 1830, S. 242

² *Värmland* historische Provinz (*Landskap*) im westlichen Mittel-schweden, zwischen dem Vänersee im Süden, Dalsland im Südwesten, Norwegen im Westen und Norden, Dalarna im Nordosten, Västmanland und Närke im Südosten; umfasst heute den Regierungsbezirk (*Län*) Värmland und das Gebiet um Karlskoga des Län Örebro. Wald- und seenreiches Gebiet.

³ *Ransäter*, nördlich vom Väner-See; Austragungsort eines berühm-ten Akkordeon-Festivals.

SG/KH/BB 140199